

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№19-20 (2983-2984)

П'ятниця,
30 листопада 2018 року

Ціна договірна

Ukraine NOW

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

МІЖНАРОДНА ВИСТАВКА

ХНМУ – ЛІДЕР ВИЩОЇ ОСВІТИ

Харківський національний медичний університет став учасником XXXIV Міжнародної спеціалізованої виставки «Освіта та кар'єра – День студента 2018», яка відбулася 15–17 листопада у Національному центрі ділового та культурного співробітництва «Український дім».

У ході виставки майбутні абітурієнти та їх батьки змогли отримати докладну інформацію щодо вступу, підготовчих програм вишів, рівня вимог до сертифікатів ЗНО з навчальних предметів, інших конкурсних вимог. Також представники університетів ознайомили відвідувачів з власними програмами академічних обмінів, умовами навчання, кар'єрними перспективами та іншими особливостями здобуття освіти.

Виставка надала можливість усім закладам освіти, а також багатьом іноземним гостям продемонструвати свої здобутки. Так, медичний виш долучився до учасників заходу та отримав гран-прі у номінації «Упровадження сучасних засобів навчання, проектів, програм і технологій для вдосконалення та підвищення ефективності освітнього процесу», а також був нагороджений почесним званням «Лідер вищої освіти України».

Проведені під час виставки заходи сприятимуть налагодженню нових перспектив для міжнародної праці, нададуть можливість представникам вишів поділитися своїми досягненнями та перейняти досвід закордонних партнерів.

ЗІ СВЯТОМ!

УНІКАЛЬНІСТЬ МУЗЕЙНОГО ОСЕРЕДКУ

Харківський національний медичний університет стоїть на порозі 215-ї роковини із дня заснування. За цей час харківська вища медична школа пройшла тернистий і складний шлях, щоб стати одним з найвизначніших осередків медичної науки, її викладання та використання для лікування хворих. Великий внесок у її розвиток зробили викладачі й професори, які не тільки навчали студентів професійній майстерності, а й виховували з них гуманістів, патріотів своєї Батьківщини. Пам'ять про історичні події університету, про тих, хто став гордістю нашої медичної школи, допомагає зберегти музей історії ХНМУ, якому виповнюється 50 років.

Музей при навчальному закладі – особливий. Він більше, ніж інші подібні заклади, бере на себе функції учасника навчального процесу, допомагає формувати у студентів світогляд і виховувати особистість. Він володіє унікальною можливістю впливати відразу на всю різноманітність людських почуттів, дає сучасникам можливість доторкнутися до вічного й пробуджує асоціації, народжує образи, думки, почуття. Це духовно збагачує відвідувачів, належним чином виховує їх. Досягти цього прагнуть музейні працівники, що змогли зібрати, зберегти й достойно представити історію університету всіх періодів його існування.

Бажаємо співробітникам музею нових творчих успіхів у їх цікавій і дуже потрібній усім нам праці – збиранні, відновленні, дослідженні, охороні та пропаганді нашої історії.

3 повагою, ректор університету **Володимир Лісовий**

ШАНОВНІ СТУДЕНТИ!

Студентські роки – прекрасна і водночас відповідальна пора, коли молоді люди не тільки отримують професійні знання, а й роблять перші кроки в самостійне життя, вчаться приймати рішення, реалізують найсміливіші плани і мрії.

Студентське життя часом повне турбот і хвилювань. Ви пізнаєте світ і самих себе, а це довга й кропітка праця. Прагніть бути завжди завзятими й позитивними. Беріть активну участь у громадському, спортивному та науковому житті університету й проявляйте креативність, знання і талант.

Великою гордістю медичного університету є талановита й здібна молодь, яку відрізняють особливий тип мислення, працьовитість, цілеспрямованість. Наші студенти регулярно стають переможцями й призерами регіональних і міжнародних конкурсів, беруть активну участь у волонтерських рухах та патріотичних акціях. Адже за своєю суттю студентство – це період осмислення людиною свого призначення, рішучий крок назустріч своєму майбутньому. Це час, коли людина не тільки здобуває знання, а й стає мудрішою й набагато змістовнішою, у тому числі завдяки педагогам, які діляться своїми знаннями, професійною майстерністю і теплом своєї душі.

Бажаю всім представникам студентства зберегти молодість душі, радість творчості, віру в себе і закоханість у життя. Держайте, ставте перед собою великі цілі, вмійте радіти кожному дню та кожній миті!

Із щирими побажаннями,
ректор університету **Володимир Лісовий**

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

ХАРКІВСЬКА МЕДИЧНА ШКОЛА
ВИЗНАНА У ВСЬОМУ СВІТІ

6 листопада медичний виш відвідав Посол Арабської Республіки Єгипет в Україні доктор Хоссам Ельдін Алі, якого супроводжували консульський аташе пан Мохамед Марзук та виконавчий асистент Посла пані Аліна Горбатюк.

Гості зустрілися з керівництвом університету на чолі з ректором Володимиром Лісовим. На початку зустрічі Володимир Миколайович розповів про заснування нашого вишу, а також історичні факти розвитку та становлення ХНМУ, зокрема, медичний університет першим у Радянському Союзі розпочав підготовку іноземних студентів у далекому 1951 році, після чого наш досвід поширився у всіх вишах, що існували на той час у державі. «У зв'язку з цим ми не маємо проблем з набором іноземних студентів, тому що Харківську медичну школу знають у всьому світі, навчаються поколіннями і створюють свої династії медиків, які здобули освіту в університеті. Адже наші випускники працюють у багатьох країнах світу і обіймають високі керівні посади у себе на батьківщині», – підкреслив очільник вишу. За словами Володимира Лісового, єгипетські студенти навчаються переважно на англійському факультеті. З приводу знання і володіння англійською мовою виникають деякі питання, проте у нашому ЗВО намагаються певною мірою вирішити всі нагальні питання. До речі, ті, що дійшли до кінця навчання та склали ліцензійний іспит КРОК 2, повністю підтвердили свою освіту на рівні міністерського тестування.

Посол у свою чергу подякував ректорові медичного вишу за гостинність і щирий прийом: «Ми знаємо важливість вашого міста як для України, так і для єгипетських студентів, яких тут доволі багато, і хочемо вам подякувати за вашу відкритість та прозорість, що надає нам слушну нагоду відверто обговорити ті проблемні питання, які виникають під час навчання студентів-єгиптян».

Під час візиту було обговорено широке коло питань, пов'язаних із навчанням громадян Єгипту в університеті, контингентом студентів із цієї країни, а також перспективами розвитку двостороннього співробітництва. Пан Посол висловив упевненість у тому, що тісне співробітництво та спільні зусилля сприятимуть подальшій зацікавленості громадян Єгипту в отриманні освіти в медичному виші. Наразі вирішено поглиблювати зв'язки між університетом та Посольством у питаннях, що обговорювалися у ході зустрічі.

У рамках візиту до університету пан Посол зустрівся зі студентами з Єгипту та обговорив питання їх перебування в Україні та навчання в медичному університеті.

Валерія Колесникова,
фахівець відділу міжнародних зв'язків

НАШІ ДОСЯГНЕННЯ

ВІТАЄМО ПРИЗЕРІВ ЩОРІЧНОГО РЕЙТИНГУ!

За підсумками науково-педагогічної діяльності кафедр медичного вишу в 2017–2018 навчальному році визначено переможців рейтингу, що посіли призові місця.

Дипломом I ступеня нагороджено:

- кафедру суспільних наук;
- кафедру епідеміології;
- кафедру клінічної фармакології та внутрішньої медицини;
- кафедру хірургії № 2;
- кафедру стоматології.

Дипломом II ступеня:

- кафедру медичної генетики;
- кафедру внутрішньої медицини № 1;

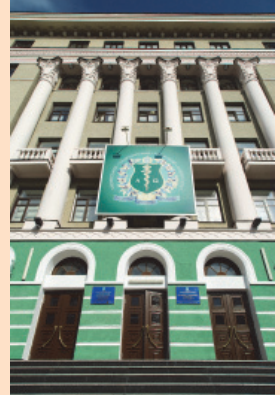
• кафедру урології, нефрології та андрології ім. професора А.Г. Подреза.

Дипломом III ступеня:

- кафедру клінічної лабораторної діагностики;
- кафедру психіатрії, наркології та медичної психології;
- кафедру акушерства, гінекології та дитячої гінекології.

Почесні відзнаки представники кафедр-переможців щорічного підсумкового рейтингу отримали під час засідання Вченої ради ХНМУ.

Вітаємо призерів рейтингу та бажаємо наснаги, натхнення і креативного мислення у їх подальшій творчій науковій роботі!

ПРЕДСТАВНИКИ ХНМУ – СТИПЕНДІАТИ
КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Представникам медичного вишу призначено стипендію Кабінету Міністрів України для молодих учених, а саме асистенту кафедри медицини невідкладних станів, анестезіології та інтенсивної терапії канд. мед. наук Катерині Шарлай та продовжено стипендію доценту кафедри стоматології д-ру мед. наук Наталії Савельєвій.

Вітаємо стипендіатів та бажаємо подальших досягнень у науці!

ВІТАЄМО ПРИЗЕРА ЧЕМПІОНАТУ ЄВРОПИ!

Представник ХНМУ взяв участь у чемпіонаті Європи з гирьового спорту, що відбувся у м. Порту (Португалія) 7–11 листопада.

Під час чемпіонату за звання найкращого змагалися 150 спортсменів з 19 країн світу. Старший викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я Володимир Поручіков взяв участь у двох номінаціях і посів I місце в естафеті, а також II – у поштовху довгим циклом.

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

УСПІХ ПІД СИЛУ ТИМ, ХТО ЙОГО ПРАГНЕ

Усвідомити й побачити реалізацію своїх успішних планів допомагають ювілейні дати. Певною мірою, це можливість підсумувати досягнення, узагальнити набутий досвід і задатися новими цілями на наступні роки.

Сотні зворушливих слів та побажань лунали на адресу першого проректора з науково-педагогічної роботи професора Валерія Капустника, який відзначив свій ювілей 22 жовтня. Адже ми знаємо Валерія Андрійовича як неординарну особистість, вмілого організатора і керівника, який по праву може пишатися набутим досвідом й інтелектуальним потенціалом.

Більше 45 років життя Валерія Капустника пов'язане з Харківським національним медичним університетом. Розпочав він свій трудовий шлях у стінах альма матер після закінчення на той час Харківського медичного інституту з посади асистента кафедри соціальної гігієни та організації охорони здоров'я. На початку 80-х років Валерій Андрійович переходить на кафедру професійних та внутрішніх хвороб ХМІ, розпочинає свою трудову діяльність як асистент, потім доцент й професор. Завдяки наполегливій творчій роботі й компетентності у 2009 році Валерій Капустник очолює кафедру. Його досвід та відповідальне ставлення до реалізації нагальних планів стає в нагоді при виконанні обов'язків декана стоматологічного факультету Харківського державного медичного університету. Великого громадського досвіду він набув як голова профспілкового комітету студентів ХМІ, опікуючись соціальними та побутовими проблемами студентської молоді медичного вишу.

Як науковець Валерій Андрійович є вихованцем Харківської терапевтичної школи академіка Любові Малої, він навчався у професорів Ніни Галічевої та Інни Костюк. Чіткість, висока організація й самодисципліна дозволили йому досягти високих результатів у

науковій, лікарській та громадській діяльності. Валерій Андрійович завжди прагнув до лікувальної роботи в клініці, проводив лікування хворих у Харківській міській лікарні № 28 в терапевтичному та інфарктному відділеннях й, нарешті, захистив кандидатську дисертацію під керівництвом Л.Т. Малої і Н.О. Галічевої «Соціально-трудова та клінічні аспекти реабілітації хворих, що перенесли інфаркт міокарда». Подальша наукова діяльність із дослідження хворих з вібраційною патологією призвели до написання та захисту докторської дисертації «Клінічні, патогенетичні і терапевтичні аспекти сучасного перебігу вібраційної хвороби як патології клітинних мембран» під керівництвом професора І.Ф. Костюк. Висока виконавча дисципліна і відповідальність дозволили йому успішно захистити дисертацію і одночасно вести курацію хворих. Валерій Андрійович і сьогодні займається лікувально-консультативною роботою, адже протягом багатьох років є консультантом та головою профпатологічної лікарсько-експертної комісії клініки НДІ гігієни праці та профзахворювань.

Валерій Капустник з 2006 року є першим проректором з науково-педагогічної роботи нашого вишу. Риси вмілого керівника тісно переплелися з якостями чуйного і надійного товариша. Він ніколи не відмовляє у підтримці та завдяки своїм душевним якостям і трудовим навичкам зумів набути в нашому колективі великий авторитет і стати блискучим організатором навчального процесу в медичному університеті.

Колектив Харківського національного медичного університету щиро вітає Вас, шановний Валеріє Андрійовичу, з ювілеєм! Притаманні Вам людяність та відданість справі є гідним прикладом для тих, хто працює поруч із Вами. Від усього серця бажаємо Вам міцного здоров'я, родинного щастя, творчого натхнення та нових вагомих здобутків у розбудові освітнього простору медичного вишу.

ДОВІДКА

В.А. Капустник – автор понад 400 наукових праць, у тому числі 15 патентів на винаходи, а також редактор п'ятьох видань підручника «Професійні хвороби», співавтор підручника «Внутрішні хвороби», двох видань підручника «Основи медсестринства», трьох монографій. Він – член 2 спецрад із захисту докторських та кандидатських дисертацій. Під його керівництвом захищено 6 та наразі виконуються 4 кандидатські дисертації. У 2013 році йому було присвоєно почесне звання «Заслужений працівник освіти України». Неодноразово відзначався Почесною грамотою МОЗ України, нагороджений Почесною грамотою Харківської облдержадміністрації та Подяками Харківського міського голови.

ВИЗНАННЯ

Сучасна генетика наповнена новими знаннями про життя, людину, медицину. Сучасні технології дозволили проникнути в тонкі механізми хвороб, побачити те, чого не бачили раніше, прочитати вперше книгу життя, довести, що ген керується волею людської думки, його бажанням, його харчуванням, його діями, а сам геном – «парламент з його фракціями, що борються за пріоритети» (М. Рідлі).

У потоці цих знань медична та клінічна генетика, генетика про людину та її хвороби стала редукувати, йдучи поступово в медицину, і це здавалося фіналом її існування. Колишні оптимісти в'яли, інтернатуру ліквідували, освітні програми скоротили. Проте еволюція робила свою справу: змінилися хвороби, коморбідність захлестнула новими незрозумілими хворобами, кількість яких невпинно зростала, а розбиратися в них стало нікому – клінічні генетики природно відірвалися.

У 2017 році на Європейському конгресі з генетики з'явилося оголошення: «Шукаємо і запрошуємо клінічних генетиків!». А фахівці з молекулярної генетики, знаходячи нескінченне число мутацій і поліморфізмів, починали відправляти тисячі пацієнтів для експертизи діагнозу до клінічних генетиків, яких на той час було дуже мало...

Слобожанщині, як невід'ємній частині України, мабуть, долею було визначено започаткувати в 1911 році і відродити на даний час клінічну генетику. І зробив це Харківський національний медичний університет волею двох ректорів – Анатолія Циганенка і Володимира Лісового, а також за підтримки регіонального уряду й працюю оптимістів-генетиків. У 1911 році цей крок був зроблений приват-доцентом ХМУ Сергієм Давиденковим, який визнаний у світі одним із родоначальників клінічної генетики.

На Слобожанщині клінічна генетика відроджена за ініціати-ви Великого акушера професора Івана Грищенка 53 роки тому. І цей факт визнаний в Європі в 2018 році в Цюриху і Берліні, про що свідчать 10 сертифікатів визнання, отриманих співробітниками кафедри медичної генетики, потоком пацієнтів з ближнього і далекого зарубіжжя, визнанням наших пріоритетів київськими колегами.

Кафедра медичної генетики ХНМУ, ХМСМГЦ передає свій стійкий геном групі студентів (Таїсія Сазонова, Кирило Дегтяр та Ірина Нечипорук), які понесуть пріоритети нашої альма матер в майбутнє, утримають і зміцнять їх.

Кажу про це з цілковитою впевненістю, тому що разом з нашими блискучими студентами була розроблена унікальна програма (проект Регіональної цільової програми, спрямованої на профілактику рідкісних (орфанних) захворювань та надання допомоги хворим у 2018–2023 рр.), яка також отримала схвальні відгуки й за кордоном. Разом з ними – молодими, талановитими, сильними і надійними – в кінці листопада будуть проведені вебінари стосовно ролі метаболічних порушень у психоневрологічній патології, а також щодо спадкових патологій у неврології та системних скелетних захворювань. Одночасно з цими заходами відбудеться й обласна конференція з генетичного скринінгу спільно з ТОВ «Шар-Україна» – одним з найбільш надійних наших партнерів.

І все це виконується у 2018 році як вдячна посвята рідному Харківському національному медичному університету.

Олена Гречаніна,
генеральний директор ХМСМГЦ-ЦР(О)З, професор

СПІВРОБІТНИКАМИ ХНМУ ОДЕРЖАНО:

Патенти на Винаходи

1. Спосіб прогнозування розвитку глюкометаболічних порушень у хворих на гіпертонічну хворобу. Автори: **Г.В. Демиденко, О.М. Ковальова, Т.В. Ащеулова, Т.М. Амбросова, В.І. Смирнова.**
2. Спосіб визначення швидкості розповсюдження пульсових хвиль в аорті. Автори: **Н.А. Лопіна, Л.В. Журавльова, І.В. Кузнецов, Т.І. Єрмоленко, О.В. Печенін, В.Г. Сергєєв, Д.О. Лопін, Д.Є. Волков.**
3. Спосіб лікування хворих на гостру екзему та хронічну екзему в стадії загострення, яка супроводжується проявами дисбіозу кишечки. Автори: **Л.В. Фоміна, А.М. Дашук, Є.І. Добржанська.**
4. Матеріал відбитковий силіконовий Стомавід база. Автори: **І.М. Ярина, І.В. Янішен, О.Л. Федотова, М.В. Сохань.**

Патенти на Корисні моделі

1. Спосіб лікування артеріальної гіпертензії, поєднаної з цукровим діабетом другого типу та ожирінням. Автори: **В.А. Капустник, Б.О. Шелест.**
2. Спосіб інгібування висхідної інфекції у пацієнтів з неспецифічним сальмоніозом. Автори: **А.О. Коновал, Ю.С. Паращук.**

3. Спосіб ранньої діагностики варіантів перебігу інфекційного мононуклеозу у дітей. Автори: **С.В. Кузнецов, Я.В. Колесник.**
4. Спосіб оцінки тяжкості перебігу міастенії залежно від структурних змін тимусу. Автори: **Г.П. Самойлова, О.Л. Товажнянська, О.М. Клімова, Ю.П. Костя.**
5. Спосіб діагностики варіантів порушення прооксидантно-антиоксидантного гомеостазу у щурів. Автори: **О.В. Ніколаєва, В.А. Сіренко, І.Ю. Кузьміна, О.О. Павлова, О.Т. Письменна.**
6. Спосіб профілактики розвитку гінгівіту у дітей, матері яких перебували у стані гіпокінезії під час вагітності. Автори: **І.І. Соколова, Ю.О. Слинько.**
7. Спосіб прогнозування формування порушень структурно-функціонального стану кісткової тканини в осіб молодого віку з остеоартрозом. Автори: **К.І. Терешкін, Л.М. Пасієшвілі, О.І. Терешкіна.**
8. Спосіб подвійної тампонади при нижньосегментарній маткової кровотечі. Автори: **М.О. Щербина, О.П. Ліпка, І.М. Щербина, Н.Ю. Курічова.**

Анна Голданська,
керівник служби інтелектуальної власності

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ІМУНІЗАЦІЇ

24 жовтня – Всесвітній день боротьби з поліомієлітом, який був заснований з метою привернути увагу світової спільноти до цієї хвороби. Вірусне захворювання, що уражає нервову систему, за відсутності щеплень може паралізувати або вбити дитину протягом всього лише кількох годин. Наразі єдиним ефективним захистом від цієї хвороби є імунізація. Проте за останні роки в Україні поширилося багато різної інформації, що спровокувала батьків на відмову від проведення щеплень дітям. Внаслідок ігнорування або недотримання календаря щеплень в Україні стали поширюватися такі небезпечні хвороби, як кір, правець, сказ тощо. Сьогодні експерти ВООЗ та лікарі всього світу підкреслюють важливість інформування батьків щодо доцільності вакцинації та обов'язкового дотримання календаря щеплень. Саме цій темі була присвячена науково-практична конференція «Теорія і практика імунізації», яка відбулася в Університетській клініці ХНМУ 24 жовтня.

Розпочала захід завідувач кафедри епідеміології професор Тетяна Чумаченко з доповіді про правові основи вакцинопрофілактики в нашій державі. Науковець нагадала всім присутнім про нормативно-правові акти України, у яких зазначені положення щодо проведення профілактичних щеплень, про Закони України, що регулюють питання захисту населення від інфекційних хвороб, питання імунопрофілактики населення і організації роботи кабінетів щеплень. Тетяна Олександрівна розповіла про

те, які заходи із попередження можливої передачі інфекції проводить держава у законодавчому порядку у випадку відмови від щеплень.

Доцент кафедри інфекційних хвороб Григорій Граділь висвітлив питання екстреної імунопрофілактики правця і сказу, дифтерії, грипу та гепатиту Б. Доповідач озвучив епідемічну ситуацію з розповсюдження кору й краснухи в Україні, торкнувся деяких імунологічних аспектів вакцинації, розповів про поствакцинальні реакції, причини їх появи та обговорив з учасниками правильну тактику лікаря в разі появи ускладнень після проведення щеплень.

Завідувач кафедри фтизіатрії та пульмонології професор Ольга Шевченко присвятила свою доповідь темі туберкульозу. Експерт окреслила сучасний стан проблеми виявлення цього небезпечного захворювання в Україні. Вона наголосила на тому, що вакцина БЦЖ (BCG) має високу профілактичну активність і при вакцинації новонароджених становить 70–85 %, що свідчить про те, що дитина практично захищена від генералізованих або ускладнених форм туберкульозу, які без лікування часто мають смертельні наслідки. Ольга Станиславівна підкреслила, що якісне проведення імунізації знижує захворюваність на туберкульоз у 7–10 разів, а інфікованість – в 1,5–3 рази.

Остання доповідь науково-практичної конференції була присвячена темі вакцинації дітей і підлітків. Асистент кафедри пропедевтики педіатрії №1 Ліна Барська нагадала присутнім про існування обов'язкових та додаткових щеплень із позиції доказової медицини, а також про важливість дотримання календаря щеплень. Лікар-педіатр розповіла учасникам заходу про зміни, які були внесені в календар щеплень 18 травня 2018 року МОЗ України, та надала детальну інформацію щодо вакцинації проти туберкульозу, гепатиту А і Б, дифтерії, кашлюка, правця, поліомієліту, кору, паротиту, краснухи, ротавірусної, гемофільної (ХІБ), менінгококової і пневмококової інфекцій, вітряної віспи та грипу. Ліна Барська окремо виділила питання вакцинації вагітних та жінок, які годують новонароджених дітей. Фахівець підкреслила особливості одночасного використання декількох вакцин та порекомендувала ті, які наразі застосовуються в Україні.

Учасники заходу оцінили важливість проведення імунізації населення та висловили сподівання щодо подальшої активності присутніх у проведенні вакцинації проти поліомієліту, кору, грипу та інших загрозливих інфекційних захворювань.

Олена Лобач

НАША ШАНА

КРИХІТКА З ПЕНЗЛИКОМ У РУКАХ

29 жовтня в Харківському міжобласному спеціалізованому медико-генетичному центрі відбулася знаменна подія – зустріч з наймолодшою із художників України, які мали персональні виставки, дніпряночку Нікою Стрілецькою.

З нею Центр мав щастя познайомитися ще до її народження, з самих перших днів її життя у материнському Всесвіті. Ми спостерігали за розвитком дитини і мали задоволення спілкуватися з нею через вікно ультразвуку. Мама дитини зробила все, щоб забезпечити найкраще життя майбутньої Ніки. І саме тому вагітність і пологи протікали нормально. Проте ніхто не чекав, що

у 9 місяців ця чарівна дитина візьме в руку олівець і почне малювати. Подяка Ніки нашому Центрові стала величезною радістю для всіх. Подаровані нею 22 полотна, одне з яких вона намалювала в 9-місячному віці, відкрила для нас увесь світ у яскравих фарбах, які ми, дорослі, уже стали забувати.

Неможливо передати ступінь задоволення від робіт неймовірно талановитої дитини. У цих полотнах яскравий світ дуже динамічний. Уже в першу хвилину він передається глядачам, приголомшує незвичайним баченням звичайного!

Ми впевнені, що Ніка Стрілецька увійде у світ не менш величною, ніж Ніка Самофракійська. Упевнена, країна буде нею пишатися!

Людмила Молодан,
доцент кафедри медичної генетики

МОТОРОШНИЙ HALLOWEEN У НАУКОВІЙ БІБЛІОТЕЦІ

До моторошного та гарбузового свята Хеловін, яке поступово стає традиційним для української спільноти, у стінах нашої alma mater відбулася низка заходів, що вразили учасників та відвідувачів своєю креативністю.

Так, напередодні свята в Науковій бібліотеці за ініціатииви Студентського самоврядування 26 жовтня було проведено святкування Хеловіна із квестом. Хлопці та дівчата боролися зі своїми страхами, проявляли кмітливість та показували командний дух при проходженні Halloween quest. Крім того, наші студенти взяли участь у конкурсі «Вгадай фільм жавів», де їм демонстрували короткі епізоди фільму, за якими треба було вгадати його назву. Також усі бажаючі мали змогу провести свій час в ігрових боксах, де були розіграні чудові призи – квитки на «Halloween party», що відбулася у клубі «Болеро».

На території коворкінгу проводилася виставка гарбузів – традиційного атрибуту й символу свята Хеловін. Переможця могли оцінити співробітники та студенти університету, а триумфатори були нагороджені різноманітними призами й тематичними нагородами. Усі жваві та активні учасники квесту та інших конкурсів також отримали призи від Студентського самоврядування ХНМУ.

Примемно усвідомлювати, що життя студентів-медиків – це не лише постійне навчання, а й час для розваг та дозвілля, адже студентське самоврядування буде й надалі сприяти урізноманітненню студентського життя.

Кирило Дегтяр, голова сектору громадського виховання та волонтерства

НАУКОВИЙ ХЕЛОВІН

ФІЗІОЛОГІЯ СТРАХУ

Різновиди людських фобій, причини їх виникнення та як з ними боротися – саме ці питання висвітлювалися під час студентської конференції «Фізіологія страху», що відбулася у Харківському національному медичному університеті 31 жовтня.

Невипадково захід проводився в день, коли у світі відзначається Хеловін, адже, за словами в.о. завідувачки кафедри фізіології Лариси Чернобай, це свято, насправді, з'явилося ще у стародавніх кельтів, які відзначали цей день як данину тому, що вони перемогли страх і почали над ним сміятися. Адже ніщо так не руйнує будь-яку агресію, як позитивні емоції. «Стендаль казав, що в житті треба боятися лише одного – власного страху. Проте ми його не боїмося. У нас існує страх як поняття, яке кожний ототожнює із власними почуттями. Це боязнь факторів довкілля,

соціального статусу, екзаменаційного процесу, страху за власне здоров'я та здоров'я своїх близьких, страх не досягнути будь-чого у житті або кар'єрі. Проте лише той може досягнути успіху, хто, незважаючи на свій внутрішній страх, продовжує йти вперед», – зазначила Лариса Володимирівна. Також вона розповіла, що страх має наукове обґрунтування: в центральній нервовій

системі існують структури, які забезпечують формування цього почуття, і в кожній ситуаційній обстановці формується своя поведінкова реакція, а це впливає на всі системи організму – дихальну, серцево-судинну, метаболізм тощо.

Під час конференції відбулися усні, стендові та постерні доповіді, присвячені фобіям. Зокрема, «Дивні фобії», «Що таке фобії», «Гаптофобія», «Кукубітофобія», «Глобофобія – боязнь повітряних кульок», «Свет мой, зеркальце, скажи, да всю правду доложи» (ейсоптрофобія), «Фобії вікторіанської епохи та наших днів», «Фобії сучасного суспільства» тощо.

Учасники зробили цікаві доповіді, а їх зовнішній вигляд був креативним відповідно до тематики конференції та свята. У рамках заходу був проведений конкурс, переможців якого визначили по завершенні заходу. З перемогою учасників привітав директор ННІ з підготовки іноземних громадян професор кафедри фізіології Дмитро Маракушин.

Дипломи за найкращі презентації отримали: студентка IV факультету А. Михайлова, а також студенти II факультету Я. Кришталь, І. Кухарь, Г. Пашенко, Д. Поверінов. У категорії усні доповіді **I місце** посіла студентка III факультету К. Оліферовська, **II та III місце** – студенти I факультету С. Алхімов та М. Копиця. У категорії стендові доповіді переможцями стали: **I місце** – доповідь студентів I факультету І. Волокова, О. Каднай, І. Пелиха, І. Соколової, Ю. Бойко; **II місце** – доповідь студенток I факультету К. Лисенко та Д. Малахової; **III місце** – доповідь студентів III факультету А. Федорчук, Д. Драчової, С. Кислюк.

Усі англійські учасники отримали заохочувальні призи від декана VII факультету з підготовки іноземних студентів доцента кафедри фізіології Оксани Васильєвої.

*Олена Голікова,
фахівець служби з інформаційного забезпечення*

БРЕЙН-РИНГ

ІНТЕЛЕКТУАЛИ ПЕРЕМАГАЮТЬ У ЗАПЕКЛІЙ БОРОТЬБІ

Традиційна щорічна інтелектуальна гра «BrainRing» відбулася в ХНМУ 26 жовтня.

Новий формат захоплюючої гри по'єднав у цьому році аж 15 команд-учасниць. Гру було проведено у два етапи. На першому –

кожна команда мала певну кількість монет, за допомогою яких була можлива відповідати на питання легкого, середнього та складного рівнів. Учасники продемонстрували свої знання з дисциплін: психіатрія та неврологія, педіатрія, біомедичні науки, терапія, хірургія, паразитологія, улюблені рубрики «4 картинки – 1 діагноз», «Тваринні образи» та навіть «Секрет».

Команди, які набрали 15 балів або мали найбільшу кількість монет, переходили до наступного етапу. У другому етапі зустрілися вже 6 команд, які по черзі відповідали на складніші питання. Боротьба була запеклою, неможливо було одразу визначити переможців. Проте все ж таки баталії завершилися і найкращими стали: «Команда № 19», «Золоті фонендоскопи», «Breaking Point».

Вітаємо переможців та бажаємо не зупинятися на досягнутому, а також запрошуємо студентську молодь приєднатися до нашої Scientific Team!

Олеся Плехова

ДО ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА МОВИ

ДУША ТА СКАРБ НАРОДУ

«Мова – це душа народу. Немовля з перших днів свого існування чує рідну мову від матері, а потім, підрастаючи, повторює перші пестливі слова. Мелодійна та неповторна українська мова увібрала в себе гомін лісів, полів, рік і морів землі нашої. Слова нашої мови переткані вишневим цвітом, барвінком, калиною. Сьогодні нашої державній мові потрібні не тільки відповідні законодавчі акти, але й наша духовна міць, любов до знань, справедливості, інтелігентності, наша національна самосвідомість».

Анастасія Репко

«Я вважаю, що День української писемності та мови дуже важливий у сучасній Україні, оскільки це свято прищеплює любов до рідної мови змалку. Багато молоді в наш час недооцінює свій рідний край і мову. Адже мова – одна з головних ознак нації, вона забезпечує єдність функціонування й розвитку етносу в просторовому та часовому вимірах. Як писав М. Рильський: «Мова – втілення думки. Що багатша думка, то багатша мова». ...Мовою людина мислить, долучається до духовності свого народу, завдяки їй стає людиною. Вона єднає людину з її предками, з її культурою. Мова має могутній дар животної й невимірної скарбниці, з якої ми черпаємо уявлення про світ, свою родину й увесь свій край».

Вероніка Костюк

«У День української писемності та мови за традицією покладають квіти до пам'ятника Несторові Літописцю, відзначають найкращих популяризаторів українського слова, заохочують видавництва, які випускають літературу українською мовою. У цей день на українському радіо традиційно проводиться радіодиктант національної єдності. Цю акцію започатковано з 2000 року. Відтоді щороку всі охочі можуть взяти участь у написанні радіодиктанту та не стільки з'ясувати, чи добре знають українську мову, як продемонструвати єдність з усіма, хто любить і шанує українське слово».

Єлизавета Жеребна

«Я намагаюсь говорити правильно та грамотно, але, на жаль, у мене це не завжди виходить. ... Переконана, що кожен, хто прагне приносити користь собі й суспільству, просто зобов'язаний збільшувати свій словниковий запас, а тому повинен користуватися різноманітними словниками. Зазвичай, недостатньо буде просто вивчити весь словник для збільшення свого інтелектуального рівня, але щоденна робота над собою – це перший крок до успіху».

Віра Алексєєва

«Мова – найбільший скарб будь-якого народу. Тисячоліттями, віками, роками плекала її земля предків, передавала через покоління, вкладаючи дедалі більше народну душу й водночас формуючи її. Досвід людства впродовж тисячоліть переконливо доводить, що занепад мови – це зникнення нації. Якщо ж мова стає необхідною й вживається насаперед національною елітою, то сильнішою і високорозвиненішою стає нація».

Ганна Сливчак

ВИСТАВКА СТУДЕНТСЬКИХ ТВОРЧИХ РОБІТ –

МІКРОБІОЛОГІЧНИЙ ХЕЛОВІН

Конкурс-виставка студентських творчих робіт «Мікробіологічний Хеловін» відбулася на кафедрі мікробіології, вірусології та імунології ім. проф. Д.П.Гринова за підтримки Студентського самоврядування 31 жовтня – 1 листопада.

Для участі в конкурсі було представлено близько 50 робіт, які виконані з різноманітних матеріалів: гарбузів, пластику, пластиліну, іграшок та солодоців. За результатами конкурсу були визначені переможці:

I місце посіли Дар'я Макаренко та Анастасія Русанова, II місце розділили Анна Момот, Карина Мазур, Єгор Якушев та Ксенія Кікош, а на III опинилися Mutihtha Kakitina, Таїсія Войтенко та Анна Андрющенко.

Під час виставки учасники продемон-

стрували неабиякий творчий хист, логічне мислення та індивідуальний підхід до вивчення дисципліни.

За матеріалами
Студентської ради ХНМУ

ЖИВА ПАМ'ЯТЬ ИСТОРИИ

(К 50-ЛЕТИЮ МУЗЕЯ ИСТОРИИ ХНМУ)

ШЕЛЕСТИТ СТРАНИЦАМИ ИСТОРИЯ...

Консул Посольства Арабської Республіки Єгипет в Україні д-р М. Махмуд

Декан медичного факультету Чукурова Університету (м. Адана, Туреччина) проф. Д. Одженгіз

Генеральний консул Республіки Польща в м. Харків Я. Гранат

Директор Інституту болю (м. Мюнхен, Німеччина) В. Баурмайстер

Посол Республіки Ірак в Україні Ш. Х. Саїд

Есть такое неписаное правило – умение сохранять историю. И действует оно, прежде всего, применительно к жизни музеев, в которых всегда можно среди страниц, пожелтевших от времени, найти интересные факты и события. Знакомясь с ними, пытаешься проникнуть в ту эпоху, которая тебя интересует, понять характер тех людей, которые творили историю, извлечь для себя интересные факты. Отчасти это получается, отчасти некоторые события остаются вне поля зрения. Возникает вопрос: почему так происходит?

Ответ можно найти в следующем: какую роль при этом выполняют работники музея. Стремятся ли они просто познакомить с событиями и фактами, выдающимися людьми или вкладывают душу и сердце в свой рассказ, трепетно собирают новые факты, которые становятся достоянием истории. Последнее в полной мере относится к работе нашего музея, его руководителю Жаннете Николаевне Перцевой и ее помощникам. С приходом Жаннеты Николаевны жизнь нашего музея изменилась коренным образом не только внешне, но и внутренне. Здесь работают люди-энтузиасты, которые всегда выделяются среди других своей энергией, преданностью делу, стремлением изменить что-то к лучшему, а самое главное – вложить в душу слушателей величие и смысл жизни ученого-мыслителя, передать дух эпохи, раскрыть те трудности, коллизии и противоречия, которые ему встречались на пути. Мне не раз приходилось слушать выступления Жаннеты Николаевны на конференциях, перед студентами, непосредственно общаться с ней при обсуждении какого-либо вопроса, при подборке необходимых материалов. И всегда в этом проявлялась особая заинтересованность, которая не дает стоять на месте, а ведет не просто к новым поискам архивных материалов и фактов, но и отличается стремлением расширить горизонты ярких страниц истории нашего университета.

Сегодня музей – это не просто соответствующее структурное подразделение университета. Это храм, наполненный особой духовной энергией, которая передается всем, кто в него приходит. Накануне юбилея хотелось бы выразить искреннюю признательность и благодарность работникам музея. Вам есть, чем гордиться. Пусть дорога к вашему храму никогда не будет пустой. Пусть на ней всегда будут люди, жаждущие познакомиться с выдающимися учеными нашего университета и прикоснуться к историческим событиям, которыми так наполнена жизнь нашего университета.

Низкий поклон вам за ту огромную работу, которая проводится постоянно, и великую преданность своему делу. Да не иссякнет ваша энергия в вечном поиске новых страниц нашей истории, открытии новых тайн, к которым мы можем вновь и вновь прикоснуться. Спасибо вам за все, дорогие наши коллеги!

Алла Алексеенко,
профессор кафедры философии

БЕРЕГИНЯМ СЛАВЕТНОЇ ІСТОРІЇ ХНМУ

Музей історії ХНМУ є надзвичайним місцем з особливою атмосферою в університеті. Коли заходиш до нього, перед очима постають незрівнянні експозиції, присвячені науковим медичним школам Харкова та їх засновникам, найбільш видатним представникам, що створили не тільки харківську і вітчизняну, а й світову медицину. Вражає високим гуманізмом та відданим служінням на благо людей експозиція, присвячена медичному факультету Імператорського Харківського університету – данина факультету, який був коліскою вітчизняної, зокрема, Харківської медицини. Саме професори медичного факультету створили медичні установи, що існують у Харкові, зі славною історією, традиціями, продовжувачами наукових шкіл.

На стендах – перші кроки становлення університету, відродження імен людей, досягнення викладачів, вчених і молоді в науці, навчання, творчості та громадській активності, розкриття особистості тих, ким сьогодні ми пишаємося, хто має стати взірцем таланту, працездатності, гуманізму і милосердя для студентів – майбутніх лікарів.

Ваша неймовірно копітка робота, шановні колеги, дуже важлива і значима для нашого університету. Безцінний ваш внесок у підтримання спадкоємності поколінь. Завдяки вам ми можемо

смівливо рухатись у майбутнє, твердо спираючись на наше багате на події та досягнення минуле.

Співпраця музею й університетської бібліотеки завжди була і є ефективною ланкою науково-дослідної та просвітницької роботи з обох сторін. Ми з вдячністю згадуємо сумісні пошуки у відродженні забутих імен, відновленні здобутків славних представників Харківської вищої медичної школи – така робота захоплює! Пошук надійних джерел, підтвердження історичних фактів, «забутих» або «загублених» артефактів, фотографій, нотаток на сторінках рукописів, дарчі написи, присвяти вчителям – це ті цінні краплини, з яких складається океан людських досягнень і знань, неосяжний всесвіт нашого буття.

Дорогі наші колеги – берегині славетної історії нашої alma mater! Прийміть щирі вітання від колективу Наукової бібліотеки з ювілеєм та побажання музею історії процвітання й наповнення новою історією, а вам – його співробітницям – професійних успіхів й цікавих відкриттів, творчої наснаги й нових знайомств, міцного здоров'я та добробуту!

Ірина Киричок, Наталя Гаєва
від імені колективу Наукової бібліотеки ХНМУ

ЖИВАЯ ПАМЯТЬ ИСТОРИИ

(К 50-ЛЕТИЮ МУЗЕЯ ИСТОРИИ ХНМУ)

ПАМЯТЬ СЕРДЦА

Когда-то меня поразила работа знакомой художницы, которая написала портрет известной личности – женщины блестящей во всех отношениях – в ее вещах. На картине были только вещи, ей принадлежавшие. И это был абсолютно узнаваемый портрет.

Вещи многое говорят о своем хозяине – его характере, интересах, вкусах и предпочтениях. Его профессии, наконец! Они – хранители памяти, некоего кода личности. Люди ушли, а их вещи продолжают жить... Они стали экспонатами музея и рассказывают нам истории жизни, труда, достижений своих хозяев.

Бывает память историческая, хронологическая, генетическая... А бывает память сердца. Как там у Батюшкова – «О память сердца! Ты сильней рассудка памяти печальной»...

В нашем университете есть место, где вот уже 50 лет хранится память сердец великих людей медицины – Народный музей истории ХНМУ. Здесь работают неравнодушные люди, собравшие редкую по своей значимости экспозицию, в которой продолжается жизнь уникальных личностей, выдающихся харьковских медиков. Сюда хочется приходить, смотреть, удивляться, открывать тайны прошлого. И развешивать иллюзию конца...

Спасибо вам, хранители памяти!

Ирина Запорожец,

ст. преподаватель кафедры языковой подготовки иностранных граждан

VALETUDO
EST BONUM OPTIMUM

Здоров'я – найвище благо! Людина виходить з минулого, живе сьогоднішнім і дивиться в майбутнє, при цьому піклуючись про своє здоров'я. Ця прописна істина охоплює всю історію людства, тому що вся історія цивілізації довела, що зречення від свого минулого перекинує сьогоднішній день і позбавляє надії на майбутнє. І в цьому сенс правильної організації музейної справи, коли дотримується основоположний принцип історичної об'єктивності: історію можна переписати, але змінити – ніколи!

Одним із широко відомих підтверджень сказаного є унікальна експозиція Народного (Зразкового) музею історії Харківського національного медичного університету. Глибоко продумана, багато ілюстрована експозиція охоплює весь період існування нашого вишу від заснування Харківського Імператорського університету до наших днів. При цьому важливо відзначити, що експозиція заснована на матеріально підтверджених історичних фактах, які поповнювалися протягом усього терміну існування закладу, і особливо ретельно за останні 50 років.

Безумовним тематичним ядром експозиції є формування Харківської медичної школи, однієї з перших у вітчизняній історії. Як впливає з наведених в музеї історичних даних, спадкоємність лікарських поколінь, формування лікарських династій, служіння лікарському обов'язку, деонтологія, тяжіння до впровадження інноваційних медичних технологій – ось ті основні принципи, на яких формувалася наша медична школа. І саме ці принципи лягли в основу розвитку багатьох вітчизняних і зарубіжних медичних шкіл, яким наша Харківська медична школа поклала початок. Ці ж принципи знайшли своє відображення в діючих сьогоднішній перспективних методичних підходах до організації системи вищої медичної освіти. До них належить єдність медичної науки, практики і освіти, профілактичної та клінічної медицини.

Виклад даних принципів в експозиції нашого музею має безумовне значення як для морально-етичного і патріотичного виховання студентства, викладачів, так і для підтримки безумовного престижу нашого вищого навчального закладу.

Саме сьогодні, коли ми відзначаємо ювілейну 50-річну дату зі дня заснування Народного музею історії Харківського національного медичного університету, хочеться побажати нашому славетному вишу і його чудовому музею безперервного і поступального розвитку на багато років вперед.

Володимир Коробчанський,
професор, директор НДІ гігієни праці та профзахворювань

Експерсію проводить зберігач фондів **О. Семененко**

Директор музею **Ж. Перцева** з правником **Л. Гіршмана**

Про історію університету розповідає **О. Налбат**

ВЕЛЬМИШАНОВНІ КОЛЕГИ!

Прийміть наші щирі вітання з нагоди 50-річчя вашого музею – одного з перших вузівських музеїв нашого міста!

Багато років ви успішно виконуєте наше спільне завдання: збереження безцінної історичної спадщини та залучення нових поколінь до найкращих традицій минулого.

Ви стояли біля джерел Асоціації вузівських музеїв міста Харкова і наразі важко уявити будь-який із наших спільних проєктів без вашої участі. Ви є для нас невичерпним джерелом натхнення та креативності, яскравим прикладом високого професіоналізму та відповідального ставлення до музейної справи.

Бажаємо вам міцного здоров'я, безмежного оптимізму та невгасаючої енергії, підкорення нових творчих обривів!

Від імені Асоціації співробітників музеїв ЗВО м. Харкова
голова Асоціації професор **Сергій Посохов**

ЕКСПЕРСІЯ ДО УНІВЕРСИТЕТСЬКОГО МУЗЕЮ

Історія Харківського національного медичного університету приголомшлива. Ми дізналися про це під час відвідин Народного музею ХНМУ. Наш гід Олена Семененко розповіла багато цікавого про історію медичного факультету.

Дивно, що до початку ХХ століття жінкам було заборонено здобувати вищу освіту в університетах. Харківські професори-медики сприяли відкриттю Жіночого медичного інституту. В. Данилевський очолив цей навчальний заклад. Викладали в ньому професіонали, задовольняючи інтереси допитливих юних умів.

Усі перетворення від медичного факультету – медичної академії – медичного інституту і, нарешті, до національного медичного університету були пов'язані з важкою повсякденною працею викладачів і студентів. Народний музей університету презентує чудову експозицію, знайомство з якою надає нам можливість дізнатися, як навчалися студенти-медики у ХІХ і ХХ століттях. Після експерсії ми усвідомили, що навчаємося в славетній медичній школі з багатою історією, і нам хотілося б бути гідними звання випускника Харківського національного медичного університету.

Меліса Таріро Гонго (Зімбabwe)

ОБ'ЄДНАТИСЯ ЗАДЛЯ МИРУ ТА ПРОЦВІТАННЯ

Європейський союз – політичний та економічний союз 28 незалежних європейських держав. Це найбільше економіко-геополітичне об'єднання на сьогоднішній день, що складає понад півмільярда жителів і яке в частині економіки наближається до чверті у світовому валовому внутрішньому продукті.

ЄС – це сім'я демократичних Європейських країн, котрі об'єдналися задля миру та процвітання. Країни, що входять до його складу, заснували спільні інституції, яким було делеговано частину їхніх суверенних повноважень, завдяки чому стало можливим демократично приймати рішення з конкретних питань, які становлять спільний інтерес, на європейському рівні. ЄС затвердив спільну валюту, прапор і гімн, динамічний ринок, в якому люди, послуги, товари і капітал пересуваються вільно. Таке об'єднання суверенних повноважень називають «європейською інтеграцією».

Так, 1 листопада визнано Днем заснування Європейського Союзу. Він утворився на основі підписаного 7 лютого 1992 року Маастрихтського договору, що набув чинності 1 листопада 1993 року і заклали основи існування єдиної Європи в тому вигляді, у якому ми знаємо її сьогодні. Ідея цієї інтеграції була започаткована ще до Другої світової війни, аби більше ніколи не повторювалися масові вбивства та руїнації, котрі відбувалися під час Другої світової війни.

У наш час Європейський союз представлений 28 державами: Австрія, Бельгія, Болгарія, Греція, Данія, Естонія, Ірландія, Іспанія, Італія, Кіпр, Латвія, Литва, Люксембург, Мальта, Нідерланди, Німеччина, Польща, Португалія, Румунія, Словаччина, Словенія, Угорщина, Фінляндія, Франція, Хорватія, Чехія, Швеція, Велика Британія, яка наразі знаходиться у стані брекзиту.

Якість, цінності й повага до прав людини, єдина політика, питання колективної безпеки роблять ЄС найбільш надійним партнером для всіх країн світу.

Валерія Шимко, ІІ медичний факультет

«МІЙ НАРОД ЗАЇЛИ БУДНІ»

*Мій народ заїли будні,
Скаламугили душу його.
Люди!
Само спалюйте ницість,
України не цурайтеся,
Рідною мовою
Щодня причащайтеся!*

Автор цих рядків Ірина Сенік народилася 8 червня 1926 року у Львові в родині колишнього січового стрільця Михайла Сеніка та Марії Сенік. Навчалася в народній «Рідній Школі» ім. Короля Данила, приватній дівочій гімназії Іллі та Івонни Кокорудзів (Українське педагогічне товариство). Віршувати розпочала у 9-річному віці – писала потайки на клаптиках паперу.

З 1939 року – член Юнацтва ОУН, з 1941 року стала членом ОУН. Працювала в крайовому відділі пропаганди, у мітрополічній консисторії під керівництвом Андрея Шептицького. Після смерті матері батько забрав Яринку із собою в ліс, щоб вона не потрапила до Німеччини. Дівчинка була і куховаркою, і санітаркою. У 1944 році вступила на факультет іноземних мов (англійська філологія) Львівського університету.

Після війни, у 1945 році, потрапила до тюрми на Лонцького. За звинуваченням у зв'язках з УПА у 1946 році була засуджена на 10 років концтаборів у Сибіру («Озерлаг», «Ангарлаг» Іркутської області) та довічне заслання. Однак молодість була оптимістичною:

*А я ще вернуся у Львів,
І буду в ньому вічно жити,
Бо там розцвів мій перший спів,
Найпершого кохання квіти.*

Десять полинових років серед грабіжників і повій, де «шибки од мату посиніли», дозрівала дівоча самотність під чужими зорями. Ірина Сенік карбувала журбу в поезіях:

*Білі кетяги, білі!
Побіліла калина.
Сиві скроні, ой сиві!
Посивіла дівчина.*

У концтаборі жінки шили білизну, а нитки та шматки, які вдавалося затаїти, Ірина пускала в дію: вишивала свої поезії білим по білому, вишивала українські церкви, знамена, іконки, цитати пророків. Вийшла з табору в 1956 році з 2-ю групою інвалідності.

І знову невोля – заслання в сибірському Анжеро-Судженську Кемеровської області. У ті часи слово «зек» розшифровували як забайкальський комсомолец. Про ті часи БАМу Ірина Сенік писала:

*Навколо Братська
Могили братські
На трупах в'язнів тисячі трас
На трупах в'язнів тисячі ГЕС:
«Тут ми страждали, тут ми вмирили
Звучить понурий стукіт колес...»*

Там Ірина Сенік заочно закінчила курси медсестер. У 1968 році добіг до кінця термін заслання, вона приїхала до Івано-Франківська, недовгий час працювала медсестрою з ув'язненими в туберкульозній лікарні. Познайомилася з В'ячеславом Черноволом, Валентином Морозом та іншими діячами руху опору, допомагала у поширенні самвидавчу. У грудні 1969 року підписала заяву 16 колишніх політв'язнів «Знову камерні справи?» на ім'я Голови Президії Верховної ради УРСР, яка спрямовувалася проти практики засудження в ув'язненні.

Черговий арешт відбувся у 1972 році. Вирок суду – 6 років ув'язнення та 5 років заслання. Ув'язнення відбувала разом з Катериною Зарицькою, Іриною Калинець, Ніною Строкатою-Караванською, Надією Світличною, Оксаною Попович, Стефанією Шабату-рою в таборі «Дублагу» (ЖХ-385/3 в с. Барашево Теньгушівського району, Мордовія).

У 1978 році за виступ на похованні Влодка Івасюка «особливо небезпечна рецидивістка» була етапована на п'ятирічне заслання. Після місячного етапу доставлена до м. Уш-Тобе Талди-Курганської області, Казахстан. На засланні, у 1979 році, стала членом Української Гельсінської групи. У той час, коли імперія співала «Мой адрес – Советский Союз», у Нью-Йорку побачили світ збірки поезій «Нездоланий дух» та «Сувій полотно», а в Канаді опублікували книгу її вишитої поезії «Біла айстра любові».

Звільнилася у 1983 році із заборотою працювати за фахом. Після звільнення повернулася в Україну та поселилася не у Львові, а в Бориславі. У 57 років одружилася із колишнім політичним в'язнем Василем Дейком. У 1990 році брала участь у створенні партії «Державна самостійність України». Останні роки життя була прикута до ліжка.

Померла Ірина Сенік у 83 роки 25 жовтня 2009 року.

*Матеріал підготувала викладачка кафедри
української мови, основ психології та педагогіки
Оксана Самолисова*

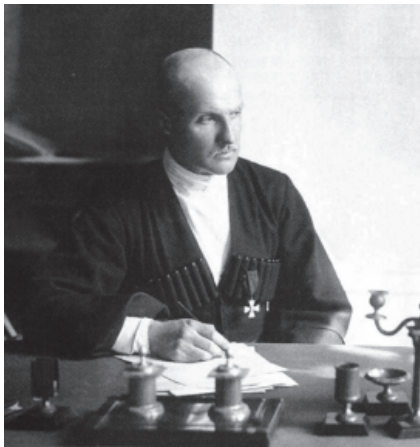

ІСТОРИЧНИЙ БЛОКНОТ

100-РІЧЧЯ АНТИГЕТЬМАНСЬКОГО
ПОВСТАННЯ ДИРЕКТОРІЇ УНР

14 листопада 1918 р. гетьман Української держави Павло Скоропадський видав грамоту до українського народу про федеративний зв'язок із майбутньою не більшовицькою Росією, що викликало повстання Директорії УНР й повалення гетьманату.

Подальші події відомі старшому поколінню за п'єсою Михайла Булгакова «Дні Турбіних», майстерно екранізованою в 1976 р. Трагічність моменту добре відбили слова головного героя полковника Олексія Турбіна перед солдатами однієї з гетьманських частин: «За ночь в нашем положении, в положении всей русской армии, я бы сказал, в государственном положении Украины произошли резкие и внезапные изменения... Сегодня в три часа утра гетман, бросив на произвол судьбы армию, бежал, переодевшись германским офицером... белому движению на Украине конец... Народ не с нами. Он против нас». Не дивно, що описана М. Булгаковим історія безвихідності російських білогвардійців, вимушених битися за Українську державу проти українського народу, уособленого спочатку Семеном Петлюрою, а потім більшовиками, сподобалася Йосипу Сталіну, оскільки показувала безперспективність боротьби з більшовизмом, отожнюючи його з народними прагненнями. Утім, ця інтерпретація не враховує погляду з іншого боку.

Станом на осінь 1918 р. режим Павла Скоропадського досяг значних успіхів: вдалося підписати перемир'я з Радянською Росією, Україну визнали Німеччина, її союзники та нейтральні держави, було стабілізовано економіку, здійснювалася активна українізація освіти. Водночас масове невдоволення викликало повернення землі поміщикам, а непослідовна національна політика проявлялася в просуванні на керівні посади колишніх царських службовців та формуванні армії переважно з російських офіцерів. Уже влітку почався антигетьманський селянський повстанський рух на чолі з Нестором Махно, застрайкували залізничники.

Павло Скоропадський намагався будувати Україну на засадах соціального й національного компромісу, проте мав вкрай вузьку соціальну базу. Гетьман спирався на великих землевласників й промисловців, до того ж ворожих ідеї незалежної України. За таких умов та загрози з боку Радянської Росії гетьманат залежав від австро-німецьких окупаційних військ, які восени 1918 р. зазнали поразки на Заході й готувалися до евакуації додому. Шукаючи нових зовнішніх союзників, П. Скоропадський пішов на вимогу Антанти й визнав федерацію з Росією як єдино можливу для України перспективу. Це стало приводом для повстання сил, які вважали такий крок зрадою національній справі.

Діячі українських соціалістичних партій створили Директорію – колективний провід повстання на чолі з С. Петлюрою й В. Винниченком. Військовою опорою Директорії став полк січових стрільців з полонених галичан на чолі з Є. Коновальцем, що стояв у Білій Церкві й відзначався залізною дисципліною. Саме січовики 18 листопада завдали вирішальної поразки гетьманцям під Мотовилівкою, втративши лише 19 осіб проти

600 убитих ворогів. У бою загинули обидва командири стрілецького авангарду – сотники Федь Черник та Микола Загаєвич. Перемога стрільців зумовила перехід українських частин гетьманської армії на бік повсталіх й переможний похід військ Директорії на Київ. Уже за місяць від початку повстання, 14 грудня 1918 р. гетьман зрікся влади.

Лідери Директорії УНР вдруге отримали шанс вибороти незалежність, багато в чому повторивши й поглибивши помилки Центральної Ради. Проте повстання Директорії співпало з іншою подією – збройним виступом галицьких українців й проголошенням ЗУНР 13 листопада 1918 р. на тлі розпаду Австро-Угорщини. Обидва виступи проклали шлях до об'єднання УНР і ЗУНР 22 січня 1919 р. – шлях на Львів, який, за словами сотника Федя Черника, лежав через Київ.

Вадим Ільїн,
старший викладач кафедри суспільних наук

ДЕНЬ ГІДНОСТІ ТА СВОБОДИ

ЛИШЕ ВІЛЬНІ
ЛЮДИ ТВОРЯТЬ
СВОЄ МАЙБУТНЄ!

День Гідності та Свободи – це свято, яке повинно нагадувати сучасним українцям про доленосні події вже таких далеких 2004 та 2005 років. Цей день 21 листопада для наших нащадків повинен стати свого роду посланням про єдність українського народу та силу патріотизму, любові й мужності громадян, які восени 2004 року та у листопаді 2013 – лютому 2014 року постали на захист демократичних цінностей, прав і свобод людини і громадянина, національних інтересів нашої держави та її європейського вибору.

Хоча це свято нове, проте воно вже є одним із знакових у новітній історії України. Саме п'ять років тому 21 листопада 2013 року розпочалися перші протестні акції української громадськості у відповідь на рішення тодішньої влади щодо припинення курсу на євроінтеграцію та скасування процесу підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Цей крок викликав обурення українців. Однак найтрагічнішим було те, що цього разу, на відміну від подій Помаранчевої революції, відстоюючи гідність та свободу, віддали свої життя 106 українців і ще понад 2 тис. отримали поранення.

Українці завжди були незламним народом, який боровся за свою волю та права, тому саме День Гідності та Свободи є для нас важливим святом, яке продовжує закликати нас до боротьби. Саме 21 листопада ми віддаємо шану тим з нас, хто знайшов у собі сили боротися до кінця за важливі для кожного українця речі.

Чи може вимагати до себе повагу країна та народ, які не мають власної гідності, свободи, єдності? Навряд чи. Тому можна з упевненістю сказати, що українці заслуговують на пошану в очах інших країн за свій нездоланий дух та вміння боротися за своє майбутнє.

Ганна Мороз, | медичний факультет

ЗНАЙОМСТВО З НОВИМИ ТАЛАНТАМИ

Беззаперечно, найкраще, що може бути в житті людини – це жити та творити під мирним безхмарним небом. Традиційний фестиваль студентської творчості відбувся 18 жовтня у приміщенні актової зали ХНМУ.

«Дебют першокурсника», започаткований Молодіжним центром університету – це свято творчості, це десятки справжніх студентів-зірочок своєї альма матер, які, зробивши перші кроки на сцені Харківського національного медичного університету, згодом впевнено заявили про себе на університетських, обласних та Всеукраїнських мистецьких фестивалях та конкурсах. До того ж, «Дебют першокурсника» – це нові друзі, творча атмосфера репетицій, можливість самовираження для кожного з учасників.

Під час святкової концертної програми свої таланти демонстрували як першокурсники, так і студенти, які вже здобули творче визнання не тільки у рідному навчальному закладі, а й за його межами. Так, наприклад, з пісненими дарунками перед аудиторією виступили хоровий ансамбль «Експресія», призери фестивалю «Чорноморський бриз 2018» у м.Одеса Ілона Крючкова, вокальні ансамблі «Троянда» та «Зоряна». Однією з неофіційних традицій фестивалю «Дебют першокурсника» стало об'єднання творчих зусиль студентів перших та старших курсів різних факультетів задля його величності Мистецтва. Глядачі мали змогу насолодитися вокальними і хореографічними номерами талановитої молоді. Уперше на сцені виступали оновлені творчі колективи, що поповнилися студентами I курсу. Зокрема, колектив народного танцю «Радість», який виконав литовську народну польку, ковбойський танок та козацький танець із шаблями «Козаки йдуть». У виконанні ансамблю народного танцю «Арт-Ден» глядачі побачили «Вальс» та «Латина-мікс». Концертна програма була представлена також колективом художньої гімнастики «Грація», колективом сучасного танцю «A-Fam», соло-вокалістками Яною Пахоменковою, Анною Амеліною, Катериною Маркуль, світловим шоу Катерини Сіндеєвої.

Знайомство з новими талантами пройшло з великим емоційним піднесенням і стало незабутнім святом не лише для першокурсників, а й для всього університету. Цей день запам'ятається нашим дебютантам на все життя! Бажаємо їм успіхів, творчого натхнення, нових та креативних ідей, блискучих перемог і всього найкращого!

Інна Нечитайло

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

СТУДЕНТСТВО НЕ ЗАВЖДИ БУВАЄ ЛЕГКИМ, ЧИ НЕ ТАК?

Іноколи нам просто не вистачає душевних сил або мотивації, аби таки довести будь-яку справу до кінця.

Чи знаєте ви, що дуже ефективною є фізична активність? З одного боку, як зміна ментального навантаження, а з іншого – насолода від можливостей свого тіла.

Невипадково ж при європейських вишах постійно діють спортивні гуртки. Оксфорд та Кембрідж, наприклад, щоліта змагаються за перше місце у такому виді спорту, як гребля.

От і наш університет не виняток – шукайте і знайдете. А ще я рекомендую вам його – це цікава та дисциплінуюча активність, спочатку така дивна, але ж дійсно інтригуюча. До речі, 7 листопада індуся відзначають свято нового року Дівалі.

А якщо ви екстремал, вас не відштовхує дощ і вітер – спробуйте бігати. Уранці чи ввечері, з улюбленою музикою чи без навушників, десять хвилин спринту чи півгодини легкого бігу – дивно, але після вправ вчитися буде легше!

Бажаю всім натхнення та успіхів!

Марія Колесник, І медичний факультет

МІЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ДОСВІД

Шість років тому я тільки прийшла навчатися до університету. Минуло кілька років, відбулася безліч подій, була зроблена купа помилок. Досягненнями, звичайно, теж можна похвалитися, але зараз мова не про це. Хотілося б просто поділитися своїм студентським досвідом і дати кілька порад студентам та абітурієнтам.

У першу чергу вчіться спілкуватися, завжди намагайтеся знаходити контакт з людьми. Університет – дивовижне місце. Невідомо, чи в своєму подальшому житті ви потрапите в подібне скупчення різнопланових, різноманітних і цікавих молодих людей, зібраних в одному місці? Тут можна досконало опанувати навички комунікації. Вчіться поважати оточуючих, вмійте налагоджувати з ними контакти. Це, швидше за все, стане дуже важливою навичкою, особливо в нашій сфері

Навчайтеся, навчайтеся, навчайтеся. Працюйте над собою. Вкрай необхідно постійно вдосконалюватися, шукати нові джерела інформації. Читати, писати, вирішувати. Беріть участь у всьому, що вважаєте цікавим: олімпіади, конкурси, змагання, гранти, поїздки. Слідкуйте за цими подіями і знаходьте важливі й цікаві для себе. Молодих людей, талановитих від природи, дуже мало, більшості доводиться прокладати собі дорогу в житті важкою щоденною працею.

Приділяйте увагу своїм оцінкам. Якщо ви оголосите себе трієчником і вас не буде хвилювати ваш середній бал, то це навряд чи допоможе вам заснувати свою компанію і домогтися всесвітнього визнання.

Найбільш важливе та життєве спостереження! Потрібно регулярно спати. А ще відпочивати повною мірою після вдалого складеного заліку, задуманого навчальним планом і прискіпливим професором, влаштуйте собі маленьке свято як заохочення власним перемогам. Інакше заробите собі вагон і маленький візок безсоння, радикулітів і тотальну депресію на додачу.

Користуючись цими нехитрими прийомами, ви зможете закласти в собі основи для майбутнього типу життя. Повірте, вам знадобляться ці навички.

Звичайно, можна ще довго і багато говорити про те, хто ми в цьому світі, чого ми хочемо і як цього домогтися, але ось ще одна істина: студентство – кращі роки в вашому житті, так що любіть їх, цінуйте і запам'ятовуйте. Робіть все так, щоб було що згадати після цих шести років вашого свідомого життя.

*Гадірова Турчан Рафіг кизи,
студентка (II медичний факультет)*

ФИЛОСОФИЯ СТУДЕНЧЕСКОЙ ЖИЗНИ

СОВРЕМЕННЫЙ СТУДЕНТ: ВЛИЯТЕЛЬНЫЙ ИЛИ ВЛИЯЮЩИЙ?

Постсоветское пространство. Какое оно? Будем ли мы говорить о таких далеких, но в то же время близких 90-х годах созревания свободы? А ее созревание? Сопутствие либерализма в образовательной сфере и строгий тестовый контроль учебных навыков студента как неотразимый фьюжн современности. Время скоростно выдергивает нас из рамок прежнего подчинения в ящик нового заточения.

Студент. «Ему подвластно выживать», – скажете вы. Однако сколько консервных банок подрывается от непродуманной температуры и неблагоприятного климата? Хозяйки в ужасе. Прежние устои морального купола. Бесплезность. Ощущение студента «прошлого» и студента «нынешнего». Стоит только вспомнить рассказы о былых временах. Ученик не имеет права повторять своего учителя – он обязан его наследовать. Во взглядах, течениях, устрасениях. Почему сегодня студент с ловкостью руки позволяет себе выдавать чужую зарисовку из сети как свое необъятное талантом произведение? Нравы. Они совершенно пали к ногам безрассудства и разгульной ученической жизни. Не подумайте, я ни в коей мере не девушка со склонностью к надзору или, того хуже, к беспринципности. Желание. Сравнить. Наглядно. Почувствовать энергетику сегодняшнего ветра перемен. Нельзя разрушить то, что вовсе не построил. Плохая критика без фундамента разбора информации критикой не является. Факт. Студент сменил свой облик.

Студент как отражение социального мышления всегда подчиняется кому-то или чему-то. Стоит ли переживать за систему образования, которая рано или поздно негативно сказывается на жизни каждого звена машины обучения? Разумеется, стоит. Как ни странно, современный студент скоростно обрывает любые связи с книжными изданиями. Интернет. Всемирная паутина зла и добра. Часто оказывается, что именно этот источник информации задействован в ее поисках. Стоит только сформулировать мысль. Вот тут первая преграда. Как понять, чего желает твое «я» именно сейчас? Возврат. К старым добрым и пыльным книгам. Я уже вижу вечно листающего содержание студента. Там ведь все гораздо проще, чем в поисковой строке. Смею предположить, что многие не согласятся с данным утверждением. Проверено на собственном опыте.

Все бы ничего, да вот только Интернет и формирует студента сегодня. Преподаватели часто не в силах одолеть ту информацию, с которой тот является на пару. Хорошо это или плохо? Приемлемо. Я бы придерживалась такого мнения. Жизнь не стоит на месте. Научно-технический прогресс нынче быстрее пумы, которая вальяжно позволяет себе охоту. А ведь так и есть. Студент – словно мишень для всего нового. Именно мы, студенты, проверяем на своем уме, своих стараниях, своем времени новомодные реформы сферы образования. И снова мы невольно возвращаемся к сфере управления. Так кто или что все-таки влияет на студента? Или же он, собственно, кузнец своего счастья?

Детерминированность существования, в целом, всегда зависима. Будь-то Интернет или книга. Истоки. Главный козырь развития. Начало – конец. Вот дилемма. Сегодня сетевая вуаль набрасывается на голову, а завтра и вовсе завяжет нам руки.

Студент тогда и сейчас. Маски общественных нравов слетают. Либерализм и ложная свобода. Что остается ученику, когда учитель начитывает диктант слишком быстро? Расставлять пунктуацию самостоятельно. В этом и есть ложность. Студент не всегда в силах разобраться с запятыми. Точку поставить и вовсе трудно.

Самобитность студенческой жизни остается только оберегать. Это и есть те истоки, которые всегда будут отличать студента от ученика. Очаг нужно поддерживать. Никакой Интернет не испортит то, что давно испорчено. Никакая книга не научит того, кто давно не умеет читать. Остается лишь верить в здравомыслие эпохи. Хотя и тут уже ничего не остается. Время покажет.

София Бойко, студентка (IV медицинского факультета)

КРАЩИЙ СТУДЕНТ

ДОСВІД, ЩО ЗАВЖДИ СТАНЕ В НАГОДІ

Є студенти, які надовго залишають по собі добрі справи й гарні спогади. Студент V курсу VII медичного факультету з підготовки іноземних студентів Магапу Веєра Веканта Ахіл належить саме до цієї когорти.

Стрімко летить час. Здавалося б, що зовсім недавно він уперше виступав на студентській науковій конференції, яку проводила кафедра філософії, а відтоді вже пролетіли 4 роки. За цей час Ахіл Магапу брав участь у роботі 16 міжнародних та регіональних конференцій, на 9 з них були представлені роботи з філософії та філософських питань медицини. Науковим консультантом цих робіт була професор Катерина Карпенко.

Ахіл Магапу був також серед переможців XII регіонального конкурсу студентських робіт з гендерної тематики. З особливим пієтетом Ахіл ставиться до

участі у щорічних Сковородинівських читаннях, постійним учасником яких він є останні 3 роки. У царині медичної науки й практики його увагу привернула проблематика гендерної медицини та евтаназії. Свою сумлінність щодо розгляду цих питань він довів, ініціювавши відвідання Харківського хоспісу. Отримавши певний досвід, він працював у хоспісі у місті Андра, штат Прадеш, Індія.

Немає жодного сумніву, що практичні та теоретичні компетенції щодо науково-дослідної роботи, які Магапу Веєра Веканта Ахіл здобув під час навчання у ХНМУ, стануть йому в нагоді.

AFTERPARTY

ДЕНЬ СТУДЕНТА ИЛИ КАК ВЫБРАТЬ СВОЙ ДЕСЕРТ

«...И пока не поздно, не забывайте о том, что дело всей жизни – это не дело, а жизнь». Харуки Мураками доносил истину к сердцу, обходя разум. Столь романтично и непринужденно. И ведь действительно, искусство профессии вполне разумно без профессии, но профессия без искусства не стоит и гроша.

Пятнадцатое. Вечер. Четверг. Стиль Анны Ахматовой. Только без бездельника. В этом зале ему не место. Знаменательный вечер для особенных членов общества. День студента. Актовый зал наполнен шумом оваций и аплодисментов. Каждый номинант в ожидании оглашения своей победы. Представьте перед собой натюрморт из самых изысканных десертов планеты. Уверена, вы почувствуете привкус каждого из них. Глаза уже закрыты.

Перед нами фондан. Французский бисквит с горьким шоколадом. Неудивительно, ведь первая номинация посвящена отличникам. Горький вкус борьбы с не всегда сладкими плодами учебы, но чаще приторным оттенком победы. Десерт сложен в приготовлении так же, как трудна пятерка в ее получении. Владимир Николаевич Лесовой, ректор нашего университета, с гордостью награждал каждого победителя за лучшие достижения в освоении новых знаний.

Панна котта. Гордая итальянка. Она не переносит скорости и быстрого обращения с ней. Десерт требует внимания и ежесекундного вмешательства. Некая схожесть с научной деятельностью. Знания нужно применить. Это требует немало времени. Следует выносить в себе идею, трепетно ей следовать и помешивать ее на слабом огне, чтобы не перегореть. Победители в

номинации за лучшую научную жизнь в университете четко следовали рецепту удачной подачи своих умственных способностей. Валерий Васильевич Мясоедов, проректор по научной работе, заслуженно отметил всех номинантов.

Шварцвальдский вишневый торт. Пропитанный киршвасером, он будто пьянит своим вкусом, заставляет подчиняться только ему. Нежный вишневый крем сглаживает иногда резкую подачу. Десерт, как участник самоуправления университета, располагает к себе, входит в доверие, при этом соблюдая некую субординацию между собой и подчиненными его профессиональной деятельности. Студенческие корреспонденты также были награждены в номинации «Лидер студенческого самоуправления». Тяга к писательскому искусству, освещению событий как изюминка в виде пряной вишни на торте. Победителей наградила проректор по научно-педагогической работе Владимир Дмитриевич Марковский.

Тирамису. Хрупкое сердце в виде крема из сыра Маскарпоне в сильном теле и уверенной поддержке печенья Савоярди. Такие они, спортсмены. Удивительно ранимые и непревзойденно смелые. Тернист путь к новому рекорду, новой победе. Однако, как сладок и приятен ее вкус. Заведующий кафедрой физической реабилитации и спортивной медицины с курсом физвоспитания и здоровья Андрей Георгиевич Истомина удостоил дипломом самых активных и самых увлеченных спортом студентов.

Захер. Выдержанный торт с многогранным вкусом. Шоколадный бисквит тонет в объятиях ароматного абрикосового конфитюра. Казалось, ничего необычного. Однако, не все вещи в этом мире имеют свою изюминку. Отличительная черта. Вот же она. Студент-медик с пылающим творческим началом. Оно, словно абрикосовый джем, видится не сразу. Действительно, большое – только на расстоянии. Номинация, посвященная лучшим творческим достижениям, по праву мне близка. Я пишу эту статью с огромной заботой и любовью к каждому читателю. Танцор же плавно вращается в движении для своего зрителя. Искусителей наших душ отметил проректор по научно-педагогической работе Иван Васильевич Летик.

Творчество. Всегда и во всем. Всегда и везде. Только оно движет нашими идеями. Номера, представленные между церемониями награждения, лишней раз подтверждают жажду и желание творить. Искусство. Оно начинается там, где не заканчивается. Почему? Ведь дело всей жизни – это не дело, а жизнь. Искушайте себя, рискуйте, безумствуйте, пишите, пойте, танцуйте! Сцена и бумага не стерпят все. Они не терпят халтуры и меньшинства. Они ждут отдачи и творческого колдовства.

София Бойко,
студентка (IV медицинский факультет)

МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ-КОНКУРС

ВИЗНАННЯ МАЙСТЕРНОСТІ

Творчі колективи Молодіжного центру ХНМУ взяли участь у Міжнародному фестивалі-конкурсі «Day Of Dance 2018», що проходив у Львові 26–28 жовтня.

У конкурсній програмі взяли участь 40 танцювальних колективів вікової категорії 18–25 років з 18 міст України, вони представили свої номери в різних стилях і напрямках хореографії. За результатами конкурсу наші колективи – ансамбль народного танцю «Радість» й ансамбль танцю «Феєрія» (керівник – Маргарита Миронова) у номінації «Народна хореографія» та ансамбль бального танцю «Art-dance» (керівник – Ксенія Посох) у номінації «Бальна хореографія» – нагороджені дипломами I ступеня. Конкурс приніс нашим колективам не лише перемогу – визнання їх майстерності, а й підвищив рівень самооцінки, надав більшої впевненості у своїх силах.

Допоки будуть сповнені надії очі учасників колективу, допоки буде у них бажання працювати над собою, допоки буде горіти у серці вогник любові до рідного університету, доти і будуть народжуватись переможці, нові постановки та підкорюватимуться нові творчі вершини!

Інна Нечитайло

ДЕНЬ СТУДЕНТА – 2018

КУП'ЯНСЬК

СМАЧНА ПІЦЦА ВОЛОНТЕРАМ ВІД ПІДШЕФНИХ ШКОЛЯРІВ!

Напередодні міжнародного дня студента до медичного вишу завітали учні Куп'янської загальноосвітньої школи-інтернату.

церт, де подарували дуже красивий та веселий танок.

Увесь день був сонячним не тільки на небі, але й у серці. Наші студенти дуже раді робити щасливими дітей і сподіваються на скору зустріч!

Представники студентського самоврядування разом із дітьми відвідали студію-кухню, де кожний відчув себе справжнім шеф-кухарем. Наші юні кулінари готували найсмачнішу страву італійської кухні – піцу. Кожен мав змогу власноруч замісити тісто, навчитися правильно нарізати овочі та прикрашати свою страву особливим чином. Наші піцайола приготували надзвичайно смачні витвори мистецтва, а на завершення всі скуштували власні піци та найсмачніший торт.

Після цього наші гості завітали до актові зали університету на урочистий кон-

За матеріалами Студентської ради ХНМУ

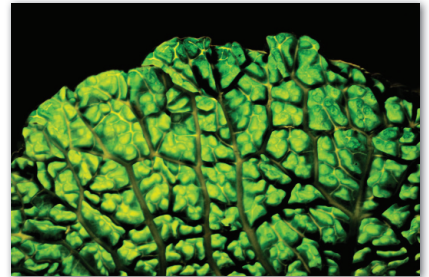
ЮВІЛЯРИ

У листопаді свій ювілей святкують: лаборант кафедри терапевтичної стоматології **Тамара Федорівна Березуцька**, доцент кафедри інфекційних хвороб **Олександр Євгенович Бондар**, доцент кафедри патологічної анатомії **Тетяна Вікторівна Бочарова**, доцент кафедри акушерства, гінекології та дитячої гінекології **Людмила Анатоліївна Вигівська**, прибиральник службових приміщень гуртожитку № 2 **Тетяна Миколаївна Ганага**, гардеробник Університетського стоматологічного центру **Ніна Олексіївна Гресс**, начальник господарчого відділу **Арус Асатурівна Григорян**, доцент кафедри анатомії людини **Наталія Валентинівна Жарова**, асистент кафедри терапевтичної стоматології **Тетяна Сергіївна Канунік**, прибиральник службових приміщень Університетського стоматологічного центру **Катерина Іванівна Комова**, лаборант V факультету з підготовки іноземних студентів **Валентина Федорівна Лисак**, доцент кафедри акушерства та гінекології № 2 **Ольга Анатоліївна Лященко**, ст. лаборант кафедри філософії **Лідія Василівна Марєєва**, психолог ННІЮ ХНМУ **Ольга Анатоліївна Мирончук**, ст. викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я **Тетяна Василівна Поліщук**, сторож гуртожитку № 3 **Галина Петрівна Рибалко**, прибиральник службових приміщень гуртожитку № 3 **Ірина Віталіївна Ткаченко**, доцент кафедри хірургії № 2 **Олександр Аркадійович Тонкоглас**, доцент кафедри нейрохірургії **Віктор Олексійович Чмут**.

АРТ
Терапія

Увидеть красоту!

«Изящество в простом» находит Татьяна Золотарева в своих фотографиях, с которыми читатель художественного Альманаха и газеты «Медицинский университет» знаком не понаслышке. «Шесть лет назад я начала заниматься фотографией, и мой мир вышел за рамки привычного. Через объектив я стала видеть и замечать больше. С тех пор я стараюсь найти красоту в тех вещах, на которые мы, порой, просто не обращаем внимания. Я играю с предметами, а они с моим воображением», – так говорит о своем увлечении Татьяна. В ее творческом багаже – неоднократное участие в фотовыставках и конкурсах. Сегодня мы хотим познакомить читателей и поклонников творчества Татьяны Золотаревой с фотографиями, представленными на выставке в Доме актера. Посмотреть их можно до 12 декабря по адресу: ул. Манизера, 3.

«Медицинский университет»

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Науки, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707–73–60

e-mail: redakt@knuu.kharkov.uawww.knuu.kharkov.ua

Підписано до друку 26.11.2018. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 11/26.

Видання підготовлено та надруковано

у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,

www.kontrast.kh.ua

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова